

Under senast åren har ministrar och media i Sverige uttalat stor indignation över att medlemsländer i EU inte följer fattade beslut. Det är en ful ovana, som även Sverige kan beslås med. Vad ministrarna varit mest upprörda över är att beslutet om kvotflyktingar på 120 000 inte verkställts.

En möjlig förklaring kan vara att beslutet överklagats till EU-domstolen som 6 september 2017 kom med sitt beslut i de förenade målen C-643/15 och C-647/15. Domen är på 64 sidor fördelad på 347 klargörande punkter.

Förvånansvärt är att media inte haft intresse att delge svenska folket sakfrågor av stort allmänt intresse och ställa frågor till våra politiker med domen som källa.

En allmän fråga kan vara; Hur vanligt är att svensk myndighet verkställer en tvistig fråga innan domstolens slutliga dom?

Överklagan till EU-domstolen har skett av Slovakien, representerat med ett ombud samt Ungern, representerat med 2 ombud. Sverige som icke är sakägare var representerade med 6 ombud, ledda av rättsavdelningen på UD. Sverige har begärt och fått detta som stöd åt unionens 4 ombud. **Behöver Sverige demonstrera sina byråkratiska stormaktsambitioner även i EU-domstolen?**

”Löfven gruppen” tillverkade överklagansargument

Överklagan gjordes utifrån ett antal påstådda formfel. Det ena mer skruvade än det andra.

Men ett tungt beslut(punkterna 136-150 i domen) synes varit förvirrande och ledande, nämligen att Europeiska rådet(regeringscheferna/ Löfvens grupp) gett order till kommissionen och ministerrådet(fackministrarna) att besluta i konsensus.

Detta krav uppfylldes inte utan Tjeckien, Ungern, Rumänien och Slovakien röstade emot, Finland lade ned sin röst. Dock räckte omröstningen till kvalificerad majoritet(punkt 11 i domen).

Hur löste domstolen detta dilemma? Av punkterna 148 och 149 framgår att ”Löfven gruppen” överträtt sina befogenheter enligt fördragen när man begärt konsensus.

Sedan domstolen rensat bort denna överträdelse så kunde man utifrån ”ren” fördragstext avslå överklagan. ”Löfven gruppens” fördragsstridiga begäran om konsensus gav argument till överklagan vilket kan ha försenat verkställigheten.

I regeringschefernas (Löfven gruppen) order om initiativ så åberopades "nöd"-artikel 78.3 i funktionsfördraget. Dvs. där det redan skrivits in att fackministrarna får besluta i majoritet (punkt 148 i domen).

Ordern om konsensus blev således fördragsstridig och utnyttjades av den överklagande parten. **Varför har inte denna fadäs allmänt intresse?**

Omplacering av 120 000 flyktingar grundas på omsorg om länder

Den politiska retoriken har låtit individuellt omsorgstagande gälla utifrån en mångfald enskilda tragedier. Ministrar har inför resor till EU lovat krafttag vid omsorgen av flyktingar. Även har hävdats återkommande beslut om kvoter vore effektivt medel för delat ansvar inom EU.

EU - Juridiska verkligheten är en helt annan nämligen att åberopad artikel 78.3 är omsorg om landet som utsätts för nödsituation vid tillströmning av flyktingar. Beslut via artikel 78.3 är ett provisoriskt engångsbeslut. Av punkt 70 i domen framgår att någon definition av "provisoriska åtgärder" inte finnes.

Det är upp till beslutsfattarna att välja stöd till medlemsmedlemslandet i frontzonen t.ex. med material, asylpersonal eller omflyttning som i detta domstolsärende.

EU-domens punkt 1 bekräftar, citat;

"rådets beslut (EU) 2015/1601 av 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland", slut citat.

Efter utplacering överlätas till respektive lands asylbyråkrati att besluta om de framtida ödena, punkt 339 i domen.

Utökning av gemensamt ansvar måste godkännas av alla medlemsstater

I inrikespolitiska tuffäktningar hävdas att EU måste ta ett gemensamt ansvar i flyktingfrågan. Det låter ju bra i den inrikespolitiska debatten att kunna skylla på annan.

Men för att EU ska kunna verka så måste sakfrågan återfinnas i fördragen enligt Sveriges Regering. Inför Sveriges inträde i EU 1995 skrevs en proposition på drygt 3500 sidor prop. 1994/95:19, av sidan 471 framgår **att varje rättsakt måste knytas till fördraget.**

Denna proposition hänvisar till konstitutionsutskottets betänkande 1993/94: KU 21 där på sidan 6 hävdas, citat;

*"att EU institutionerna endast kan agera när de ges **positiv befogenhet härtill i fördragen**. Det räcker således inte att en rättsakt i vidsträckt mening syftar till att uppfylla något av gemenskapens mål eller ryms inom fördragets allmänna tillämpningsområden"* slut citat.

Nytt citat;

"Den rättsliga grunden skall särskilt anges i eller på ett tydligt sätt framgå av varje enskild rättsakt" slut citat.

På sidan 15 anger Regeringen att ifall EU beslutar något utöver fördragen så saknas det rättsverkan i Sverige och andra länder.

På sidan 14 anser Regeringen att EU inte kan ge sig själv ytterligare kompetenser utan att **alla medlemsländer gemensamt godkänt utökningen av fördragen**.

Av Lissabonfördragets artikel 49 föreskrivs att vid ansökan av inträde till EU sker ett avtal mellan ansökande land och tidigare medlemmar. Av artikel 1 i Lissabonfördraget framgår att EU av medlemsländerna tilldelats befogenheter för deras gemensamma mål. Avtalet är skrivet på evig tid(se artikel 53).

Konsekvenserna blir således att alla signatärerna måste godkänna en utökning av avtal. Finnes sakfrågan redan inom överlåtelsen så kan EU och även länderna bedriva politik inom sakområdet utifrån tilldelad kompetens.

Vad Regeringen här ovan säger är att ett ämnesområde som **icke ingår** i avtalet/fördraget förblir en **ickefråga**(i konsekvens med alla andra avtal).

Det torde skrivits kilometervis av artiklar om gemensamt omhändertagande av flyktingar via politiker, tryckare och media under senaste åren, **men ingen verkar ha undersökt de juridiska möjligheterna för EU att verka gemensamt i frågan**.

Hela det svenska och EU-politiska etablissemangen torde söka efter "positiv befogenhet i fördragen för att kunna agera"(se konstitutionsutskottet här ovan) i den prestigefyllda 120 000 flyktingfrågan.

Men uppenbarligen tvingas man retirera och anlita nödparagrafen artikel 78.3 i funktionsfördraget, som är utformat som **stöd åt länder**. **Alltså icke som omsorg för flyktingar!**

Detta exempel torde belysa EU:s möjlighet och tandlöshet om åtgärder inom ämnet "gemensam fördelning av flyktingar".

Är det endast ett inrikespolitiskt spel som pågår? När våra politiker ställer krav på EU borde väl ändå någon undersökande journalist kunna fråga vilken artikel i EU-fördraget den svenske politikern åberopar?

Dubbelspelar politikerna?

Samtidigt som våra politiker krävt att det överklagade beslutet skulle verkställas så har Sverige agerat med andra handen och lyckats halvera sitt ålagda åtagande om kvotflyktingar (punkt 296 i domen).

Samtidigt som flyktingar enligt debatten skulle stoppa avfolkning och utgöra god arbetskraft i glesbygd så sade sig politikerna även agera kraftfullt i EU för gemensam flyktingpolitik.

Av artikel 79.5 i funktionsfördraget framgår att EU **inte** har befogenhet att agera mot tredjelandsinvånare som söker sysselsättning och företagande i medlemslandet (Sverige).

Borde inte serösa debattörer undersöka grunden innan de startar diskussionen?

Diskussionerna om Ungern och lika stort ansvar

I det överklagade beslut om 120 000 kvotflyktingar så framgår av punkt 5 i EU-målet att Storbritannien, Irland och Danmark inte tilldelas någon kvot alls.

Ungern som framställts om "tvärvigg" skulle först få hjälp med 54 000 personer som skulle evakueras därifrån, avstod den erbjudna hjälpen (se punkt 10). Men därefter tilldelades Ungern en kvot från Grekland/Italien. Agerandet kan ha bidragit till Ungerns överklagan (Ungerns trilskande efter EU-domstolens dom är inget hedrande).

Sveriges politiker hävdar att alla ska ta lika stort ansvar. **De som inte bidrar framställs som främlingsfientliga.**

Har grannlandet Danmark den egenheten? Varför åläggs inte Danmark ansvar?

Vilka utestängarrötter har svenska partier?

Svenska politiker har under ett par valperioder varit mer intresserade av rötter än av frön. Det senare präglar framtiden.

Att hindra passage av EU:s yttre gräns har betraktats som främlingsfientligt i debatten. Överklagandeparten Slovenien hävdar i EU-målet, se punkterna 226, 228 och 229, att tillräckliga hinder för passage av yttre gränsen finnes angivna i direktiv av 2001 och förordning av 2004, under nämnda domspunkterna.

När kommissionen lägger förslag om sådana rättsakter ska dessa ha remissbehandlats av medlemsstaterna.

Av riksdagens EU-upplysning framgår att både Regeringen och Riksdag genom omröstning eller bearbetning i lämpligt utskott tar ställning till lagförslagen. Därtill tillkommer samråd i EU-nämnden. Syftet är att Riksdagen ska kunna påverka de beslut som svensk minister avger i EU:s ministerråd.

Ovan nämnda rättsakter från 2001 och 2004 utgör gränshinder och **blir således enligt nutida politikens vokabulär "främlingsfientliga"**

Finnes Riksdagens dåtida rötter i sådana träskmarker? Varför undersöker ingen?

Skillnad på "dörrvakter"?

Av prop. 1994/95:19 inför Sveriges EU-inträde framgår att behov av strikt bevakning av yttre gränsen vara nödvändig för att förhindra illegal invandring, se sidan 412.

Av samma sida framgår att EU listat 130 nationaliteter som visumpliktiga. **Effektiva övervakningsmedel ska nyttjas för utestängning.**

Den yttre gränsen får bara passeras vid auktoriserade övergångar.

I utarbetande av åtgärderna för att hindra illegal invandring deltog politiker, departement och myndigheter. Åtminstone tre utredningar genomfördes, se sidan 420. **Här återfinnes åter igen svenska partiets utestängarrötter som samma partier idag kallar för främlingsfientliga.**

Var själva EU främlingsfientliga med sin visum- och yttre gränsbevakningspolitik?

Varför gick vi då med i sådant gäng?

Skillnad på stängsel?

Yttre gränsen får endast passeras vid auktoriserad övergång enligt propositionen av regeringen 1995. När Ungern införde samma princip i handling för något år sedan, genom stängsel, så utnämndes de som främlingsfientliga av partier som hade rötterna i 1995 års utredningar om inskränkande åtgärder vid yttre gränspassagen angivna i propositionen ovan.

Uppenbarligen förmår inte belackarna skilja på märkliga inrikespolitiska beslut i Ungern och landets hävdande skyldighet mot EU enligt Lissabonfördragets artikel 3.2 nämligen **att vidta lämpliga förvaltningsåtgärder av den yttre gränsen.**

Är då stängsel en lämplig åtgärd?

Lissabonfördraget var en uppdaterad vision av EU-handlingar. När fördraget skulle genomföras fick Sverige 2009 under sin ordförandeperiod genom "öppna edra hjärtan ministern" slutföra några länders godkännande.

I tillhörande funktionsfördrag kapitel 2 angående "politik som gäller gränskontroll, asyl och invandring", artiklarna 77-80, så är artikel 80 nytillkommen och fastställer **att unionspolitiken under kapitlet ska vara solidarisk, även finansiellt.**

Uppenbarligen öppnade den nya artikeln 80 upp för Bulgarien att söka EU-bidrag till gränsstängsel för att hävda EU:s yttre gräns. Hur bevakningen sköttes i Bulgarien har visats på svensk TV åtminstone 2 gånger.

När EU-bidrag redan utgått till gränsstängsel bör väl stängsel betraktas som godkänd förvaltningsåtgärd även för Ungern, eller?

När ett land bekostar egna stängsel då fördöms det som främlingsfientligt, men när samma typ av utestängande stängsel finansierat av EU då hörs ingen opposition. **Förstår någon logiken?**

Tidsmässigt förefaller stängselbidraget till Bulgarien sammanfalla med politikerna Cecilia Malmströms och Margot Wallströms mandattider i EU.

Vilka ansträngningar har de gjort för att främlingsfientliga stängsel inte ska finansieras av EU:s budget, som innehåller svenska medlemsavgifter?

Slutlig fråga

Ministrarna hävdar nu att Sverige tillämpar EU:s lägsta nivå angående flyktingar. I vilken EU rättsakt återfinns "positivt angivande" av lägsta nivån (se åter konstitutionsutskottets krav ovan)?

Kan det vara så att politikerna hänvisar till EU dokument som inte finns?

Varför fråga ingen?

Förhoppning

Med angivna exempel hoppas jag läsarna börjar kontrollera vad som rapporteras från EU:s sfär.

Inför förra EU-valet hävdade många politiker att bara de valdes in i EU-parlamentet så skulle de sätta fart på jämställdhet, kvinnans rättigheter i olika former, åtgärder mot ungdomsarbetslöshet etc. Vid kontroll var alla honnörsorden redan inskrivna i Lissabonfördraget.

Det var bara det att det ålåg länderna själva att genomföra målsättningarna!!!

Jag hoppas att några fler kontrollerar inför EU-valet 2019.

Assar Fager

Lissabonfördraget finner du här

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:12007L/TXT>

EU-domstolens dom i de förenade målen C-643/15 och C-647/15 finner du här

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:62015CJ0643&from=SV>